

του πρέποντος. Ἄφ' οὗ πολλάκις ἐπὶ μα-
κρίῳ κατέπαυσε τὴν συνδιάλεξιν, ὁ Οὐγκὼ κα-
τένευσεν ὅτι ὁ ἐπισκέπτης δὲν ἐσκόπει νάπέλθῃ
ἐπὶ ἡ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀπόφθεγ-
μα, δυνάμενον νά ἐπαναληφθῇ. Ἠγέρθη λοι-
πὸν, ἤνοιξε τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπον πα-
ράθυρον, καὶ εἶπε—Βλέπετε, κύριε, εὐρίσκονται
ἐνταῦθα εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ ἀχανοῦς. Ὁ
Κέσλερ, ἐπιτυχὼν τὸ ζητούμενον ἀπόφθεγμα, ἡ-
γέρθη, ἐχαίρειτις καὶ ἔφυγεν.

Ὁ Οὐγκὼ ἐργάζεται λίαν ἀτάκτως. «Συν-
τάσσω, ἔλεγέ ποτε, πολλὰ βιβλία ἐνταῦτ' ἀπὸ
τοῦ μυθιστορήματος μεταπηδῶ εἰς τὴν ποίησιν,
καὶ ἀπὸ τοῦ δράματος εἰς τὴν ἱστορίαν. Μόνον
ὅταν ἐπεξεργάζωμαι, τὸ τελευταῖον, ἔργον τι
πρὸς δημοσίευσιν, ἢ φαντασία μου συμμορφου-
ται μετὰ τὴν ἀνάγκην, οὕτω δὲ μικρὸν κατὰ μι-
κρὸν παράγονται τὰ βιβλία μου. Ὡστε ἀγνοῶ
τί πρῶτον θά δημοσιεύσω, ἐπειδὴ δὲν εἰδεύρω
τί θά τελειώσω πρῶτον. Ἐγείρομαι τὴν πρωΐαν,
ἀγνοῶν εἰς τί θάσχοληθῶ. Κατὰ τὴν ἔμπνευσιν,
ἢν ἔχω, γράφω εἰς πεζὸν ἢ εἰς ἔμμετρον λόγον·
ἐνίοτε τὴν μεσημβρίαν, μετὰ τὸ πρόγευμα, ὁ
ἄνεμος μεταβάλλει διεύθυνσιν, καὶ τελειῶν δι'
ἐργασίας ὅλως διαφόρου τῆς γενομένης τὴν
πρωΐαν. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι κανὼν ἀπόλυτος·
διότι διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ἐνεργήκορτα τρία
εἰργάσθη ἐν Γκερνσεὶ ἀποκλειστικῶς ἐπὶ ἕξ κατὰ
συνέχειαν μῆνας.»

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἐνασμενίζεται νά ταξειδεύῃ
ἐπὶ τοῦ ἐπιστεγασμένου τῶν λεωφορείων· πολ-
λοὶ τὸν εἶδαν οὕτω διερχόμενον ὁδοῦς τινος τῶν
Παρισίων περὶ τὴν δαίλιν.

Τὰ συγγράμματα, ἅτινα παρασκευάζει νῦν ὁ
Οὐγκὼ εἰσὶ πολυάριθμα.

Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἀλληγορία, δι' ἧς ἡ-
θέλησε νάποδείξῃ εἰς τὸν φίλον του Σιαίλχερ τὴν
ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Ὁ Σιαίλχερ, ὕλιστής ἐν-
θερμος, ἀνεκοίνοι ποτε πρὸς τὸν Οὐγκὼ τὰς
ἀμφιβολίας του περὶ μέλλοντος βίου. Ὁ Οὐγκὼ
τῷ ἀφηγήθη τότε τὰ ἐπόμενα·

«Ἐν Γκερνσεὶ συνδιελεγόμενον ποτὲ περὶ τοῦ
αὐτοῦ ζητήματος μετὰ τοῦ Κέσλερ, καὶ τῷ ἔ-
λεγον: Ἐγὼ πιστεύω εἰς τὴν ἀθανασίαν, οὐχὶ
τὴν ἀθανασίαν τοῦ ὀνόματος, ἥτις εἶναι κενὸς
καπνὸς, καὶ οὐδὲ κἂν τὴν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν,
ἀλλ' εἰς τὴν διαρκῆ ζωὴν τοῦ ἐγώ. Πιστεύω εἰς
αὐτὴν καὶ αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἀθάνατον.

— Ἐγὼ ὄχι, εἶπεν ὁ Κέσλερ.

— Προσέξατε καλῶς. . . ἀκούσατε, παρα-
καλῶ, ἀγαπητὴ Κέσλερ. . .

Ὁ Δάντε εὐρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν του· διὰ
τῆς γραφίδος του χαράσσει δύο στίχους καὶ ἐξέρ-
χεται.

Ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, οἱ δύο στίχοι συνδια-
λέγονται πρὸς ἀλλήλους.

Ὁ πρῶτος λέγει πρὸς τὸν ἕτερον· «Τί εὐτύ-

χημα! εἴμεθα στίχοι τοῦ Δάντε, καὶ κατὰ συ-
νέπειαν ἀθάνατοι.

— Δὲν εἶναι βέβαιοι τοῦτο, ἀπαντᾷ ὁ ἕτερος.

— Πῶς, δὲν αἰσθάνεσαι σεαυτὸν ἀθάνατον!
ἐγὼ, σοὶ τὸ βεβαίῳ! εἶμαι πεπεισμένος! τὸ αἰ-
σθάνομαι!

— Ἐγὼ δὲν το αἰσθάνομαι, ὑπολαμβάνει ὁ
δεύτερος. Δὲν αἰσθάνομαι παντάπασι ὅτι εἶμαι
ἀθάνατος.

Τότε ἐπανέρχεται ὁ Δάντε, ἀναγινώσκει καὶ
αὐτὸς τοὺς δύο στίχους, εὐρίσκει καλὸν τὸν πρῶ-
τον ἀλλὰ διαγράφει τὸν ἕτερον. Ἀμφότεροι οἱ
στίχοι εἶχον δίκαιον.

«Ὡστε, ἀγαπητὴ Κέσλερ, ἐὰν εἴσθε ὁ διαγε-
γραμμένος στίχος, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρ-
ρησιν!»
K* E**

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἄφ' ἧς σιγμῆς ἄρχεται τις συνθηκολο-
γῶν μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, ἀποφασίζει νά
μὴ ἀκούσῃ πλέον τῆς φωνῆς τῆς.

* Ἐμπροσθήγορος γραφία καθιστᾷ ἐράσματα
πάντα τὰ περὶ αὐτὴν, καὶ αὐτὰς τὰς λευκάς τρί-
χας τῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἐπὶ δημο-
πρασίας ἐν ἀντίτυπον τοῦ πρώτου τυπωθέντος
βιβλίου ὑπὸ τοῦ Γούτεμπεργ τῷ 1455, τῆς γνω-
στῆς *Bib. του τῆς Μαργετίας*, ἀντὶ πενήκοντα
χιλιάδων φράγκων. Ἐπωλήθη δ' εἰς τόσῳ συγ-
καταβατικῆν τιμὴν διότι τὸ ἀντίτυπον δὲν ἦτο
πλήρες, ἐλλείποντος ἐνὸς φύλλου, τὸ ὁποῖον εἶ-
νε ἀντικατεστημένον διὰ πανομοιότηπου λιθο-
γραφίας. Πλήρες ἀντίτυπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς
τοῦ Γούτεμπεργ ἐπωλήθη τῷ 1873 ἀντὶ 85 χι-
λιάδων φράγκων.

Αἱ ἐλθετικαὶ ἐφημερίδες γράφουσιν, ὅτι
κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου ἔπεσε χιὼν εἰς
τὴν τοπαρχίαν τοῦ Ugi, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε
ἄλλοτε, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους,
συνέβη.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία σπανίως δέχε-
ται δῶρα παρὰ τῶν ὑπηκόων τῆς· ἐσχάτως ὅ-
μως ἐδέχθη τὸν ὑπὸ τινος ἐν Κύπρῳ γαιοκτήμα-
τος προσενεχθέντα αὐτῇ παλαιότατον (ἀπὸ τοῦ
1E' αἰῶνος!!) οἶνον.

Μεγίστην συγκίνησιν ἠσθάνθησαν κατ' αὐ-
τὰς οἱ παρευρεθέντες ἐν τῷ ἐν Λυὼν ἄλσει τῷ ὀ-
νομαζομένῳ τῆς Χρυσῆς Κεφαλῆς. Κροκόδειλος
δωρηθεὶς εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας
ἀπέδρα τῆς φυλακῆς του. Οὐδεὶς δ' ἐτόλμα νά
κινδυνεύσῃ εἰςχωρῶν εἰς τὰς σκιερὰς δενδροστοι-
χίας τὰς περιστοιχιζούσας τὴν λίμνην. Μάτην
διέδωκαν ὅτι δὲν ἀπέδρα, ἀλλὰ ἐκλάπη· διότι
βεβαίως εἶνε δυσκολώτατον πρᾶγμα καὶ τῶν ἀ-
δυνάτων νά κλαπῇ κροκόδειλος. Καὶ τῷ ἄντι ἐ-

ρείνης γενομένης ανευρέθη τὸ φοβερόν ἀμφίβιον νοηελῶς ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς χλόης καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν θάμνων, οἷτινες μακρόθεν πῶς καὶ ἀσθενῶς ἐνεθύμιζον εἰς αὐτὸ τὰ πυκνόφυλλα φυτὰ τὰ περιχειλοῦντα τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου. Ἀνεκαλύφθη δὲ ὅτι εἶχε κόψει τὰς κιγκλίδας τῆς φυλακῆς του διὰ τῶν εἰς ἄκρον ἠκουημένων ὀδόντων του. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε νεώτατος τὴν ἡλικίαν δὲν ἀντέταξε πολλὴν βίαν κατὰ τῶν συλλαβόντων αὐτὸν καὶ ἐγκλεισάντων ἐν τῷ ὑγρῷ κλωθῷ του.

~ Οἱ δημοκρατικοὶ Ἀμερικανοὶ ἔχουσι πολλοὺς βασιλεῖς . . . ἐμπόρους. Μετὰ τὸν βασιλέα τοῦ πετρελαίου ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τῶν σιτηρῶν, ὁ ἄρτι ἀποθανὼν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, περὶ οὗ ἐφημερίς τις διηγεῖται τὰ ἐξῆς:

ἽΟ Φρειδλάνδερ γεννηθεὶς ἐν Ὀλδεμβούργῳ τῷ 1823 ἦλθε νεώτατος εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅθεν μετὰ τινα ἔτη μετέβη εἰς Γεωργίαν καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Καρολίαν. Νυμφευθεὶς ἐν Χαρλεστόνῃ προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ πυρετοῦ καὶ καταλιπὼν τὰς ὑποθέσεις του ἀπῆλθε τῷ 1849 εἰς Καλλιφορνίαν, ὅπου ὅμως δὲν ἐπέτυχε τίποτε ἐν τοῖς χρυσορυχείοις καὶ τούτου ἕνεκεν ἀποκατεστάθη ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον τῶν δημητριακῶν καρπῶν, κερδήσας αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του ἐκ τῆς πρώτης ἐμπορικῆς πράξεως ἐν ἑκατομμύριον δολλαρίων, ἧτοι πέντε ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν.

Τῷ 1856 ἠναγκάσθη νὰ ἀναστείλῃ τὰς πληρωμάς του· ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη εὐδοκίμησας ἐπλήρωσε τοὺς πιστωτάς του μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου δολλαρίου. Τέλος ἐπενόησεν ἐπιχειρῆσαι ἐπωφελεστάτην, νὰ ἐξαγάγῃ δῆλον ὅτι κατ' εὐθείαν εἰς Ἀγγλίαν καὶ Αὐστραλίαν τὸν σίτον τῆς Καλλιφορνίας. Πρὸς τοῦτο δ' εὔρε συνέταιρον ἀξιότατον φίλον τινὰ Βέλλον ὀνόματι, καὶ τὸ πρῶτον φορτίον ἀπέπλευσεν ἐκ Καλλιφορνίας τῷ 1858. Μετ' οὐ πολὺ δὲ στόλος ὅλος σιταγωγῶν πλοίων ἔπλεε κατὰ τὰς θαλάσσας καὶ ὁ Φρειδλάνδερ ἔγεινε κάτοχος κολοσισιαῆς περιουσίας. Ἐγεινε ὁ πρῶτος σχεδὸν ἐν Καλλιφορνίᾳ γαιοκτημόνων—ὡς δεῖγμα δὲ ἀναφέρουσι ὅτι ἐν τῶν κτημάτων των εἶνε ἐκτάσεις ἐκατοντακισχιλίων ἄκρων, ἧτοι πεντακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων, καὶ εἶνε προωρισμένον μόνον εἰς ζωοκομίαν ἰδίως βοῶν καὶ προβάτων, ὥστε ἦτο κύριος γῆς πολὺ μεγαλύτερας τοῦ μεγάλου δουκάτου ἐν ᾧ εἶχε γεννηθῆ.

~ Τὸ θέατρον τῆς Πομπηίας σιγήσαν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Βεζουβίου ἐν ἔτει 79 μ. Μ., ἀρξεται πάλιν τῶν παραστάσεων, ἀναλαβόντος ἐργολάβου τὴν ἐξακολούθησιν διὰ τῆς ἐξῆς εἰδοποιήσεως: «Μετὰ παρέλευσιν πλέον τῶν 1800 ἐτῶν τὸ θέατρον τῆς πόλεως ταύτης θέλει ποιῆσαι ἑναρξῆν κατ' αὐτάς· παρακκλῶ νὰ τύχῳ τῆς

αὐτῆς εὐνοίας ἣν εἶχεν ὁ προκατόχος μου Μάρκος Κουίντιος Μάρτιος.»

~ Ἐν τινι δικαστηρίῳ ἐγένετο ἐσχάτως ὁ ἐπόμενος διάλογος μεταξύ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

Δικαστής. Τί τὸ ἔκαμες τὸ χοιρίδιον τὸ ὁποῖον ἔκλειψες τῆς χήρας Σίσων;

Κατηγορούμενος. Τὸ ἔφαγα.

Δικαστής. Καὶ δέν σε τύπτει ἡ συνείδησίς σου; Τί θάπολογηθῆς ὅταν κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν θά εὐρεθῆς ἀπέναντι τοῦ Αἰωνίου Κριτοῦ μετὰ τῆς χήρας Σίσων καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς σοῦ ζητήσῃ λόγον τῆς πράξεώς σου;

Κατηγορούμενος. Σὺς παρακαλῶ, κύριε δικαστά, θά εἶνε ἐκεῖ παρὼν καὶ τὸ χοιρίδιον;

Δικαστής. Θά εἶνε βέβαια.

Κατηγορούμενος. Τὸ λοιπὸν, κύριε δικαστά, θά εἶπω εἰς τὴν χήραν. Ὅριστε, κυρά, ἰδοὺ τὸ χοιρίδιόν σου, λάβετο πίσω. Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Μέσα δι' ὧν ἐπιτυχάνεται τὸ υγιεῖνόν τῶν οἰκημάτων.

Γ'. *Καθαριότης.* Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀφίενται ἐπὶ πολὺ ἐν τοῖς οἰκίμασιν ἀκάθαρτα ὕδατα. Πρέπει συχνάκις νὰ σαρώνωνται τὰ κατοικούμενα μέρη, νὰ πλύνωνται ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος τὰ διὰ πλακῶν ἐστρωμένα τῶν δωματίων πατώματα καὶ νὰ σπογγίζωνται εὐθὺς ὅπως ἀφαιρῆται ἡ ὑγρασία. Ἡ πλύσις ἧτις ἐπιφέρει ὑγρασίαν ἐπὶ πολὺ διατηρουμένην εἶνε πλειότερον βλαβερὰ παρ' ὅσον ὠφέλιμος· δέον ὅθεν νὰ μὴ ἐκτελῆται συχνάκις.

Ὅταν οἱ τοῖχοι δωματίου τινὸς εἶνε ἐλαιοχρώματι ἀλιημμένοι, πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ πλύνωνται, ἵνα ἀφαιρῶνται ἐξ αὐτῶν τὰ στρώματα τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἅτινα ἐπικάθηνται καὶ συσσωρεύονται μετὰ μακρόν.— Ὅταν δὲ ἀσβεστοχρώματι εἶνε κεχρωσμένοι, πρέπει κατ' ἔτος νὰ ξέηται ὁ τοῖχος καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ἀναχρωματίζεται.— Ὁ χάρτης, οὐ ἀνανεοῦται ἢ ἐπικόλλησις, πρέπει νὰ ἀποκολλᾶται καθ' ὅλου, ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν τοῖχος νὰ ξέηται καὶ πληρῶται πάσας τὰς ὁπὰς, πρὶν ἢ ὁ νέος χάρτης ἐπιτεθῆ.

Οἱ ἀπόπατοι δέον ὡς ἀριστα νὰ ἀερίζωνται, καὶ, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ κλείωνται δι' ὑδραυλικῶν δικλείδων.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διὰ νὰ πεισθῆς ὅτι τὸ πωλούμενον γάλα δὲν εἶνε νοθευμένον μετὰ ὕδατος, ἐμβαψον μεγάλην καθαρὰν βελόνην τοῦ πλεξίματος καθέτως εἰς τὸ γάλα καὶ ταχέως ἐκβαλλε αὐτήν. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐμβαφείσης βελόνης μείνη σταγῶν τοῦ γάλακτος ἐπικολλημένη, τὸ γάλα εἶνε ἀνόθευτον, ἐνῶ ἐκ τοῦ δι' ὕδατος νεοθευμένου γάλακτος θά ἐκβληθῆ ἡ βελὸνῃ καθαρὰ.

**